

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Hexaēmeron Hē Toi, Kosmourgia, Georgiou tou Pisidou
diakonou ...**

Georgius <Pisida>

Lutetiae, 1585

Precatio accinge[n]tis se ad operum diuinoru[m] descriptionem

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70102](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70102)

Præstet columnam noctis igneam facem,
Panémque fingat frugibus nullis datis:
Compescat & famem imbre demisso alitum:

Num. 11.

Exod. 17.
Num. 20.

Ac flumen vndæ fluere cogat è petra.
Intendat aut palmas ad hostium fugam,
Imaginem exprimens salutaris crucis:

840

Cernátque magno incendio haud vstum rubum:
Abstrusa signa euentuum prænuncia:

Tandem procumbens præ metu, Mosis modo,
Cùm inuenerit fumum in procella nubéque,

Exod. 3. 4.
19. 33.

Et ad foraminis profectus terminum,
Latentia ægrè posterarum partium
Dei intuebitur, nihilque vltra videns,
Desiderabit cupidiùs quod abditum est:
Nam amantium sunt languidi cupidines,
Quando citò optatis frui conceditur.

850

I A M quisquis ipsam essentiam quærit Dei,
Quantò acrius spectet, magis conuiueat.

Proinde, si spectator auidus lumina
Dum iactat in voraginem, aut Solis iubar,
Quanto inspicit magis, hoc magis perstringitur:
Quæ perspicacissima videre mens queat
Solaris huius luminis fontem abditum?

Diuinæ natura
cum a-
byssò & So-
lari lumine
comparatio.
Plato in phæd.
Cic. 1. Tusc.
D. Ambros.
Hex. l. 4. c. 1.
D. Dionysius
Eccl. Hier. c. 2.

T V qui eminus præsto es celeritate stabili,
Et cognitus cunctis, & inuentu arduus,
Qui percipi à cunctis potes, nec vis capi:

Precatio
accingētis se
ad operum
diuinorum
descriptio-
nem.

860

Nam nemini perceptus, omnibus agnitus
Tuis operibus, quæis vbique cerneris:

NOTA

PISIDÆ, MVNDI OPIFICIVM.

Nam quanta magnitudo naturæ tuæ est,
 Quæ incomprehensa arctatur excellentia,
 Huc vsque nobis actionem cernere
 Tuam finis: nec angelis solùm in tuis,
 Quæis igneas substantias indens, facis
 Materiem ab omni mole mirè liberam.
 Sed si quis ordo essentiis sublimior
 Globis in æthereis polisque nos latet,
 In quaque mundi parte, qui nunc cernitur,
 Quæ ve antè fuerat, postque erit, si sic voles.

870

Operatio
 diuina quàm
 latè pateat.

Namq; exit in flammam atque aquam, tum in aërem,
 Terramque, in astris, stirpibusque, aibusque, inest:
 Itque in natantium & genus repentium.
 In omne gramen: denique in hominem magis,
 Ob quem ista, post quem ve tanta currunt sedulo.

Radius tuus sedenim, locus quem non capit,
 Peruadit omnia, nec premitur angustijs:

Neque maximarum est artifex rerum modo,
 At cuncta simul amplectitur firmissimè:

880

Trãsitio cum
 inuocatione.

Nos dirige isto, quò tui opificij licet
 Orbis figuras sciscitari splendidas.

De natura
 & proprietate
 stirpium,
 atq; arborum.

NAM ecquis, videt dum poma, pictas vel rosas,
 Non illicò agnoscit coloris opificem?

Quis suaue olens dum nare ducit Balsamum,
 Non antè odoratur te, vt ipso quid amplius?

Cedrum quis attollit, quis eius porrigit

Baccas, & vnguentum acre ligno conijcit?

Quis Nardum inungit, delibuto & gramine

Aroma